

آزمون بزرگ و رسالت پیش روی

خبرگزاری آران/ سرویس آذربایجان

نویسنده: علیرضا بهادری، کارشناس مسائل جمهوری آذربایجان

این روزها عرصه بر شیعیان و دینداران جمهوری آذربایجان سخت گشته و بار دیگر یاد آور دوران خفقان هفتاد ساله کمونیستی و مبارزه سازمان یافته آن حکومت با دین و دیانت است ملتی که در زیر سخت ترین شرایط ممکن توانستند با رشادت و مقاومت بخشی از هویت دینی از دست رفته خود را به عنوان میراثی برای نسل خود به ارمغان آورند اکنون به دنبال کمترین حقوق از دست رفته خود یعنی حق استفاده از حجاب برای شیر زنان غیور و مومن خود می باشند فراموش نکرده ایم که چندی پیش بخش دین ستیز رخنه کرده در حاکمیت جمهوری آذربایجان درصدد تخریب مساجد آن کشور برآمدند که با درایت و هوشیاری مردم مسلمان جمهوری آذربایجان و موضع گیری بهنگام مراجع معزز این تصمیم شیطانی خنثی گردید گفتنی است پیش از این نیز ده ها مورد از این دسته اقدامات از سوی گروه مذکور به اجرا درآمده که بحث حجاب نیز از نمونه اخیر این جریان است و مطمئنا آخرین آن نیز نخواهد بود.

در ریشه یابی این اقدام دین ستیزانه اخیر عوامل و دلایل متعددی دخیل است از جمله موثرترین عوامل موجود ترس از گرایش روزافزون جوانان به دین و مذهب و نگرانی از این موضوع است که نه تنها باعث آشفتنگی ذهن بخشی از بدنه حاکمیت آذربایجان گشته بلکه باعث فراهم شدن نگرانی هایی نیز در بین برخی از کشورهای غربی و رژیم صهیونیستی شده است چرا که پیام انقلاب و حضرت امام خمینی (ره) و قرار گرفتن جمهوری اسلامی ایران در همسایگی جمهوری آذربایجان با اکثریت شیعه و قرابت های فرهنگی فراوان آن بالقوه می تواند تهدیدی جدی در پیشبرد مقاصد شوم و منافع آنان در منطقه باشد لذا برنامه های از پیش طراحی شده را تهیه نموده تا بتواند از هر راه ممکن ظرفیتهای موجود را محدود سازند. حال باید پرسید که چرا دولتمردان آذربایجان اینبار سراغ حجاب رفته و این موضوع را نشانه گرفته اند که در پاسخ به این سوال باید بیان داشت پس از بی نتیجه ماندن اقدام حاکمیت در تعطیلی و تخریب مساجد که نتوانسته بود به اهداف مورد نظر خود نایل شود تنها موضوعی که می توانست از آن استفاده ابزاری شود و فشار خود را به دینداران و متدینین مضاعف کند موضوع ممنوعیت حجاب در مدارس و مراکز علمی بود موضوعی که به هیچ وجه از سوی مسلمانان و دینداران قابل اغماض نبوده و بعنوان یکی از معیارهای اصلی در شعار دینی در جامعه مسلمانان محسوب می گردد از سویی دیگر با توجه به در اختیار داشتن سیستم آموزشی توسط دولت از این طریق به راحتی می توانستند طرح و برنامه خود را اجرایی نمایند و جالب اینکه علیرغم نبود هیچگونه ممنوعیتی در خصوص حجاب در قانون اساسی جمهوری آذربایجان این قانون بی وجاهت توسط وزیر تحصیلات جمهوری آذربایجان اعلام و اجرا گردید تا بتواند بخش عمده اعتراضات احتمالی ر به جای کل حاکمیت متوجه خود سازد و آن را یک امر طبیعی و مربوط به قوانین و مقررات داخلی یک وزارتخانه قلمداد نماید .

اما آنچه در آذربایجان رخ داد اعتراضات و تجمعات مردمی و موضعگیری شدید برخی از فعالان دینی بود که به دستگیری و بازداشت برخی از چهره های دینی منجر شد و به دنبال آن دستگاه قضایی جمهوری آذربایجان با وارد کردن اتهاماتی بی سابقه شخصیت های دینی بازداشت شده را بعنوان افرادی که درصدد براندازی دولت اقدام نموده مجرم شناخته و جرایم سنگینی را نیز برای ایشان صادر نموده است حال آنکه اقدام اکثر این افراد تنها تلاش در جهت رفع ممنوعیت اعمال شده در خصوص حجاب بوده که به مذاق آنان خوش نیامده ضمن اینکه این جریان فرصتی مغتنم و بهانه ای برای سرکوب جدی و عملی و برخورد با رهبران و شخصیت های دینی و سیاسی اسلام خواه فراهم ساخته است. در این بین گروه های مدنی موجود در این کشور که عموما در ارتباط با حقوق بشر فعالند و به نوعی به کشور های غربی وابستگی دارند سکوت اختیار کرده و هیچ اظهار نظری در این خصوص تا کنون ارایه نکرده اند که این امر نشان دهنده همسویی و خشنودی آنان از این اقدام دولت می باشد.

اکنون با توجه به شرایط حال حاضر جمهوری آذربایجان آنچه که اهمیت دارد نحوه برخورد جمهوری اسلامی ایران با این موضوع و آزمون پیش روست موضوعی که ذاتا برای هر ایرانی در صورتی که در جریان قرار گیرد دارای اهمیت و حساسیت می باشد شاید موضعگیری دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران نسبت به این موضوع و اظهار نظر سخنگوی وزارت خارجه کشورمان در حد لازم کفایت نموده لکن سوال اینجاست که آیا تنها به همین اقدام باید بسنده کرد و نشست و نگریست.

پایان پیام.